

DECIZIE

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tatiana Răducanu
Sveatoslav Moldovan
Andrei Harghel
Ghenadie Nicolaev

examinând recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Floreni”
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni
„Floreni” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat pe lângă Ministerul
Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ
împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2012, prin care
acțiunea a fost respinsă

constată:

La 11 aprilie 2012, SA „Floreni” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat pe lângă Ministerul Finanțelor al
Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 17 februarie 2012, Inspectoratul Fiscal
Principal de Stat, prin avizul său nr. 26-502-12/35, a informat-o despre existența
restanței față de bugetul asigurărilor sociale de stat în mărime de 386,8 mii lei. La fel,
Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a solicitat achitarea sumei în termeni restrânși, în
caz contrar vor fi suspendate operațiunile bancare la conturi, conform prevederilor
art. 134 alin. (1) Codul fiscal.

Consideră avizul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat din 17 februarie 2012
nefundat și ilegal, deoarece suma, care a fost calculată, nu este confirmată și descifrată
pentru care perioadă, astfel, suma solicitată urmează a fi exclusă din baza de date.

Menționează că suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale
contribuabililor ar duce la pierderi enorme zilnic din cauza imposibilității achitării
hranei pentru păsări, a altor ingrediente, energie, etc.

Afirmă că prin cererea prealabilă înaintată la 02 martie 2012 a solicitat
Inspectoratului Fiscal Principal de Stat anularea avizului nr. 26-502-12/35 din
17 februarie 2012 privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale
contribuabililor, precum și prezentarea informației detaliate despre suma indicată spre

plată, perioada în care s-a format suma și temeiul legal în baza căruia se solicită, fapt care a fost lăsat fără răspuns, informația solicitată nefiind prezentată.

Solicită anularea avizului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 26-5/02-12-35 din 17 februarie 2012 privind obligarea achitării restanței față de bugetul asigurărilor sociale de stat în mărime de 386,8 mii lei.

La 20 aprilie 2012, SA „Floreni” a depus o cerere de completare a pretențiilor, solicitând recunoașterea ca ilegale acțiunile Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind calculul penalității la plata bugetului asigurărilor sociale de stat pentru perioada 01 ianuarie 2008 – 31 decembrie 2011 și privind obligarea SA „Floreni” la achitarea plății în baza avizului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 26-5/02-12-35 din 17 februarie 2012 și anularea calculului penalității la plata bugetului asigurărilor sociale de stat pentru perioada 2008 – 31 decembrie 2011.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2012 a fost suspendată, până la examinarea pricinii în fond, executarea avizului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 26-5/02-12-35 din 17 februarie 2012 privitor la calcularea penalităților în sumă de 386,8 mii lei la plata bugetului asigurărilor sociale pentru perioada 2008 – 31 decembrie 2011 și obligarea SA „Floreni” să achite această sumă în termen restrâns, cât și privitor la purcederea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat la întreprinderea măsurilor de executare silită a acestei obligații și suspendarea operațiunilor bancare la conturile reclamantului.

Prin încheierea protocolară din 17 septembrie 2012, Curtea de Apel Chișinău a atras Casa Națională de Asigurări Sociale în proces în calitate de intervenient accesoriu (f. d. 47).

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2012 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 15 februarie 2013, SA „Floreni” a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe, indicând că la 17 februarie 2012, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a expediat în adresa SA „Floreni” avizul nr. 26-502-12/35, prin care a informat-o despre faptul că i-au fost calculate majorări de întârziere în sumă de 386800 lei pentru netransferarea în termenele stabilite a contribuțiilor de stat la bugetul asigurărilor sociale de stat pentru perioada anilor 2008-2012.

Susține că conform facturilor eliberate de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, întreprinderii SA „Floreni”, careva sancțiuni pentru neefectuarea în termen a plăților în fondul de asigurări sociale nu au fost calculate.

Afirmă că, la efectuarea controlului activității financiare a societății de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Anenii Noi la 13 iunie 2011, astfel de sancțiuni nu existau.

Menționează că depistând anumite neajunsuri la efectuarea controlului fiscal, Inspectoratul Fiscal de Stat emite decizie, prin care aplică sancțiuni pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor fiscale, pe când în cazul de față intimatul s-a limitat doar la o notificare, care nu este un act obligatoriu de executare pentru contribuabil.

Consideră că la examinarea cauzei instanța nu a dat apreciere juridică calculării penalității prin prisma termenului de prescripție.

Consideră că prin acțiunile sale Casa Națională de Asigurări Sociale și Inspectoratul Fiscal de Stat încalcă principiile activității de întreprinzător și a controlului fiscal.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia hotărârii primei instanțe a fost expediată în adresa recurentului la 28 ianuarie 2013, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 79).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul a fost declarat la 04 martie 2013 în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul și de a menține hotărârea primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din materialele dosarului rezultă că Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, prin avizul nr. 26-5/02-12-35 din 17 februarie 2012, a informat SA „Floreni” despre faptul că la situația din 17 februarie 2012, conform informației din sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat, înregistrează o restanță față de bugetul asigurărilor sociale de stat în sumă totală de 386800 lei, inclusiv majorări de întârziere – 386800 lei.

Totodată, prin avizul menționat, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a informat SA „Floreni” despre faptul că va suspenda în termen restrâns operațiunile la conturile bancare și va întreprinde măsuri de executare silită a obligațiilor fiscale în modul stabilit de capitolul 9 al Titlului V al Codului fiscal.

Înaintând acțiunea în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, SA „Floreni” a solicitat anularea avizului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 26-5/02-12-35 din 17 februarie 2012, recunoașterea ilegalității acțiunilor Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la calcularea penalității la plata bugetului asigurărilor sociale de stat pentru perioada 01 ianuarie 2008 – 31 decembrie 2011 și cu privire la obligarea SA „Floreni” la achitarea plății în baza avizului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 26-5/02-12-35 din 17 februarie 2012 și anularea calculului penalității la plata bugetului asigurărilor sociale de stat pentru perioada 2008 – 31 decembrie 2011.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță, cu aplicarea corectă a legii materiale și pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante la caz, corect a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii și respingerii acesteia.

Conform art. 7 alin. (1) și (2) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2012 nr. 270 din 23 decembrie 2011, plătitorii la bugetul asigurărilor sociale de

stat, inclusiv cei finanțați de la bugetul public național, sunt obligați să transfere, în mărimea cuvenită, în modul și în termenele stabilite în anexa nr.3, contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii la bugetul asigurărilor sociale de stat, aferente salariilor calculate și altor recompense. Contribuția de asigurări sociale de stat obligatorii se consideră achitată din momentul încasării acesteia la contul Ministerului Finanțelor – Trezoreria de Stat.

Conform art. 10 alin. (1) din Legea menționată, plătitorii la bugetul asigurărilor sociale de stat prezintă trimestrial structurilor teritoriale ale Casei Naționale de Asigurări Sociale declarații privind calcularea și utilizarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, conform modelului elaborat de Casa Națională de Asigurări Sociale. Pentru ca Serviciul Fiscal de Stat să urmărească virarea în termenul stabilit a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, Casa Națională de Asigurări Sociale prezintă acestuia, în termen de 35 de zile de la finele trimestrului de gestiune, o informație în modul stabilit de Casa Națională de Asigurări Sociale și de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.

Cu referire la prevederile normei enunțate, instanța de recurs reține că conform fișei contribuabilului pe anii 2008-2011 și extraselor din baza de date a Serviciului Fiscal de Stat pe aceeași perioadă, care reflectă informația prezentată de către Casa Națională de Asigurări Sociale, SA „Floreni” a acumulat o restanță la bugetul asigurărilor sociale de stat, fapt pentru care i s-a calculat o penalitate în sumă totală de 386800 lei, care constituie majorări de întârziere pentru nevirarea în termenii stabiliți de lege a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Aici prezintă relevanță și dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2012 nr. 270 din 23 decembrie 2011, care indică că neplata în termenul stabilit a contribuției de asigurări sociale de stat obligatorii atrage calcularea unei majorări de întârziere de 0,1% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere, inclusiv ziua transferului sumei datorate. Calcularea majorării de întârziere se efectuează de către Casa Națională de Asigurări Sociale, iar pentru contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii calculate în urma controlului fiscal - de către Serviciul Fiscal de Stat.

În acest context, instanța de recurs reține că prima instanță justificat cu referire la prevederile enunțate a ajuns la concluzia că avizul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 26-5/02-12-35 din 17 februarie 2012 este legal, deoarece prin art. 133 alin. (1) lit. f) Cod fiscal, organului fiscal i se atribuie organizarea și executarea silită a obligațiilor fiscale.

Prin urmare temeinic a fost respinsă și pretenția cu privire la recunoașterea ilegalității acțiunilor Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la calcularea penalității la plata bugetului asigurărilor sociale de stat și anularea calculului penalității la plata bugetului asigurărilor sociale de stat, deoarece calcularea majorării de întârziere a fost efectuată de către Casa Națională de Asigurări Sociale, pe când careva pretenții față de ultima nu au fost formulate în speță, fapt ce direct indică la netemeinicia acestei cerințe înaintate împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat.

Respectiv, urmează a fi respinse și criticele aduse de către recurent în acest sens.

În această ordine de idei și alte argumente invocate în recurs se combat prin constatările relatate, mai mult că aceste argumente sunt aduse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către prima instanță, având la bază cumulul de probe, care au fost apreciate cu respectarea normelor de drept procedural prevăzute de art. 130 CPC.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, fiind adoptată în limitele competenței, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces, pentru realizarea drepturilor sale procedurale.

Distinct de cele relatate și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar criticele formulate în recurs nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Floreni”.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2012 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Floreni” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tatiana Răducanu

Sveatoslav Moldovan

Andrei Harghel

Ghenadie Nicolaev